

საქმე # 330100118002494755

საქმე №18/1022-18

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

28 სექტემბერი, 2018 წელი

ქ. თბილისი

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის
მოსამართლე მზია ლომთათიძემ

ქ. თბილისის ვაკე-საბურთალოს რაიონული პროკურატურის პროკურორ ან-----
---ის სააპელაციო საჩივრის საფუძველზე **ზეპირი მოსმენის გარეშე განიხილა**
სისხლის სამართლის საქმე:

და-----ის მიმართ, დაბადებულის 1--- წლის 16 მარტს, საქართველოს
მოქალაქის, პირადი #0-----, ნასამართლობის არმქონის, საშუალო განათლებით,
დაოჯახებულის, რეგისტრირებულის მისამართზე: თ-----
----- და ფაქტობრივად მცხოვრები: თ-----ში, დანაშაულისთვის,
რაც გათვალისწინებულია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე
მუხლის პირველი ნაწილით.

აღწერილობით - სამოტივაციო ნაწილი:

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის
კოლეგიის 2018 წლის 30 ივლისის განაჩენით და-----ი ცნობილ იქნა
დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის
პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და
სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 8 (რვა) თვის
ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე მუხლის
საფუძველზე ჩაეთვალა პირობით და საქართველოს სსკ-ის 64-ე მუხლის
საფუძველზე გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდა 1 (ერთი) წელი.

და-----ს მსჯავრი დაედო მასზედ, რომ მან ჩაიდინა ოჯახის ერთი წევრის მიერ
ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და

რასაც არ მოჰყოლია სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლებით გათვალისწინებული შედეგი, დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით.

კერძოდ, პირველი ინსტანციის სასამართლომ დადგენილად ჩათვალა, რომ:

2018 წლის 6 მაისს სალამოს საათებში თ-----
-----ში და-----მა შვილს, მა-----ს სახეში ხელის ერთხელ დარტყმით მიაყენა ფიზიკური შეურაცხყოფა. და-----ის აღნიშნულმა ქმედებამ მა-----ის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია.

განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა ქ. თბილისის ვაკე-საბურთალოს რაიონული პროკურატურის პროკურორმა ან-----მა, რომელმაც წარმოდგენილი სააპელაციო საჩივრით ითხოვა თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 30 ივლისის განაჩენში ცვლილების შეტანა სასჯელის ნაწილში, შემდეგ გარემოებათა გამო:

აპელანტს მიაჩნია, რომ სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენი სასჯელის ნაწილში არის მსუბუქი და უნდა შეიცვლოს, რადგან მოსამართლემ და-----ისათვის სასჯელის დანიშვნისას არ გაითვალისწინა მსჯავრდებულის მიერ განხორციელებული ქმედების რეალური ხასიათი, ქმედებებში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმე, იხელმძღვანელა რა ბრალდებულის აღიარებით და მონანიებით, დაუნიშნა მას მსუბუქი სასჯელი, რაც შესაძლოა წამახალისებელი აღმოჩნდეს მისთვის. და-----ის მიერ განხორციელებული დანაშაულებრივი ქმედების ხასიათი და მისი პიროვნების შესახებ გამოძიების ეტაპზე მოპოვებული ინფორმაცია მეტყველებს, რომ მსჯავრდებული საკუთარი შვილისათვის საფრთხის წყაროს წარმოადგენს, მისი პირობით მსჯავრდება აფუძნებს ხელახალ რეალურ საფრთხეს, რომ იგი კვლავ განახორციელებს ოჯახის წევრის მიმართ ძალადობას, რამაც შესაძლოა უფრო მძიმე შედეგი გამოიწვიოს, დაზარალებულები მსჯავრდებულის ოჯახის წევრები არიან და არსებობს მათზე ზემოქმედების საფრთხე, სასამართლო მაქსიმალურად უნდა ეცადოს დაზარალებულების დისტანცირებას მსჯავრდებულისაგან, შესაბამისად, აპელანტს მიაჩნია, რომ მსჯავრდებულისათვის დანიშნული სასჯელი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს და იგი უნდა გამკაცრდეს.

მსჯავრდებულ და-----ის ინტერესების დამცველმა ადვოკატმა ზუ-----მა წარმოდგენილი სააპელაციო საჩივრის შესაგებელით მხარი არ დაუჭირა სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნას და ითხოვა თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 30 ივლისის განაჩენის უცვლელად დატოვება.

სასამართლომ შეისწავლა საქმეში არსებული მასალები და მივიდა დასკვნამდე, რომ სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ უნდა

დაკმაყოფილდეს შემდეგ გარემოებათა გამო:

პალატას მიაჩნია, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ სწორად დაადგინა საქმის ფაქტობრივი გარემოებანი და სწორი სამართლებრივი შეფასება მისცა მათ. საქმის ფაქტობრივ გარემოებებსა და კვალიფიკაციას არც აპელანტი ხდის სადავოდ. მსჯავრდებულის მიერ ოჯახური ძალადობის ჩადენის ფაქტი, დადასტურებულია საქმეში არსებული უდავოდ ცნობილი მტკიცებულებებით, ესენია: მოწმეების: ლა-----ის, მზ-----ის, ვა-----ს და ნო-----ის გამოკითხვის ოქმები, დაზარალებულ მა-----ის გამოკითხვის ოქმი, სამედიცინო ექსპერტიზის N0----- დასკვნა, ასევე სხდომაზე გამოკვლეული მოწმე ზ----- ს-----ის ჩვენებით.

რაც შეეხება პროკურორის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნას მსჯავრდებულისათვის დანიშნული სასჯელის დამძიმების თაობაზე, პალატა არ ეთანხმება და განმარტავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 259-ე მუხლის მე-4 ნაწილის შესაბამისად, სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებას და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლომ უნდა გაითვალისწინოს დამნაშავის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, დანაშაულის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავის წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფაქცევა ქმედების შემდეგ.

მოცემულ შემთხვევაში პალატა მხედველობაში იღებს, რომ და-----ს პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოება არ გააჩნია. ხოლო მისი პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ გარემოებად გათვალისწინებული უნდა იქნეს, რომ იგი აღიარებს და გულწრფელად ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს. ამასთან, დაზარალებული შეურიგდა მამას და მის მიმართ პრეტენზია არ გააჩნია. ასევე გასათვალისწინებელია, რომ და-----ს დაეკისრა მოვალეობა - გაიაროს სავალდებულო სწავლების კურსი, რომელიც ორიენტირებულია ძალადობრივი დამოკიდებულებისა და ქცევის შეცვლაზე. პალატას მიიჩნია, რომ დანიშნული სასჯელი საკმარისი იქნება ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებისა და დანაშაულის ჩამდენი პირის რესოციალიზაციისათვის და სასჯელის გამკაცრება არ არის აუცილებელი.

სარეზოლუციო ნაწილი:

პალატამ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 22-ე მუხლის მე-6 ნაწილით, 295-ე მუხლის მე-7 ნაწილით, 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით და მე-2 ნაწილით,

დაადგინა:

ქ. თბილისის ვაკე-საბურთალოს რაიონული პროკურატურის პროკურორ ან-----
---ის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ დაკმაყოფილდეს.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2018 წლის 30 ივლისის განაჩენი დარჩეს უცვლელად.

და-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 8 (რვა) თვის ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით და საქართველოს სსკ-ის 64-ე მუხლის საფუძველზე გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 1 (ერთი) წელი.

მსჯავრდებულ და-----ის მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება პატიმრობა გაუქმებულია.

და-----ს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალოს პატიმრობაში ყოფნის დრო 2018 წლის 6 მაისიდან - 2018 წლის 30 ივლისის ჩათვლით.

მსჯავრდებულ **და-----ს** საქართველოს სსკ-ის 65-66-ე მუხლების საფუძველზე, დაევალოს პრობაციის ბიუროს ნებართვის გარეშე არ შეიცვალოს მუდმივი ბინადრობის ადგილი, ამასთან, მსჯავრდებულ და-----ის მიმართ პირობითი მსჯავრის აღსრულებაზე კონტროლისა და დახმარების განხორციელება დაევალოს საქართველოს სასჯელაღსრულებისა და პრობაციის სამინისტროს არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ეროვნული სამსახურის ტერიტორიულ ორგანოს - მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

საქართველოს სსკ-ის 65-ე მუხლის საფუძველზე, და-----ს ასევე დაეკისროს მოვალეობა გაიაროს სავალდებულო სწავლების კურსი, რომელიც ორიენტირებულია ძალადობრივი დამოკიდებულებისა და ქცევის შეცვლაზე.

საქმეზე დართული საგნები და ნივთები: 112-ის სამსახურიდან გადმოგზავნილი ჩანაწერი 1(ერთ) ცალ კომპიუტერულ დისკზე, საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ დაერთოს სისხლის სამართლის საქმეს და შენახულ იქნეს საქმის შენახვის ვადით; მა-----ის ხმის ნიმუში 1 (ერთ) ცალ კომპიუტერულ დისკზე, საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ განადგურდეს კანონით დადგენილი წესით.

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს განაჩენი გამოტანისთანავე შევიდეს კანონიერ ძალაში.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით მისი გამოტანიდან ერთი თვის

ვადაში საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

მ. ლომთათიძე